

Domov>Družinske zadeve in dedovanje>Dedovanje>**Dedovanje**

Dedovanje

Estonija

*Ta informativni list je bil pripravljen v sodelovanju s Svetom notariatov EU (CNUE).***1 Kako se sestavi razpolaganje za primer smrti (oporoka, skupna oporoka, dedna pogodba)?**

Oporočitelj lahko sestavi razpolaganje za primer smrti z oporoko ali dedno pogodbo. Oporoka je lahko notarska ali „doma napisana oporoka“. Oporočitelj lahko oporoko ali njen del kadar koli prekliče s poznejšo oporoko ali dedno pogodbo. To ne velja za skupno oporoko zakoncev, saj se sprememba in preklic takšnih oporok urejata s posebnimi pravili.

Notarske oporoke

Notarska oporoka je overjena oporoka ali oporoka, ki jo je oporočitelj sestavil in v zapečateni ovojnici izročil notarju v hrambo.

Pri notarski oporoki notar overi oporoko, ki jo je pripravil v skladu z oporočnim razpolaganjem oporočitelja, ali pa oporočitelj pripravi oporoko in jo predloži notarju v overitev. Oporočitelj mora notarsko oporoko podpisati v navzočnosti notarja.

Overjeno oporoko lahko sestavi tudi mladoletna oseba, stara vsaj 15 let. Tak mladoletni oporočitelj ne potrebuje soglasja svojega zakonitega zastopnika.

V primeru oporoke, izročene v hrambo notarju, oporočitelj osebno izroči notarju svoje oporočno razpolaganje v zapečateni ovojnici in izjavi, da je to njegova oporoka. V takem primeru notar sestavi notarski zapis o vročitvi oporoke, ki ga podpišeta oporočitelj in notar. Oporočitelj lahko kadar koli pridobi oporoko, ki jo hrani notar. V takem primeru notar sestavi notarski zapis o pridobitvi oporoke, ki ga podpišeta oporočitelj in notar.

Veljavnost notarskih pogodb ni časovno omejena, kar pomeni, da so veljavne, dokler niso spremenjene ali preklicane.

Doma napisane oporoke

Doma napisana oporoka je pisna oporoka pred pričami ali lastnoročna oporoka.

Pri doma napisani oporoki pred pričami oporočitelju ni treba pripraviti besedila oporoke (niti ni treba, da je napisana lastnoročno), temveč jo mora podpisati v navzočnosti vsaj dveh poslovno sposobnih prič, v oporoki pa je treba navesti datum in leto, ko je bila oporoka sestavljena. Ko oporočitelj podpisuje oporoko, morajo biti priče sočasno navzoče. Oporočitelj jih mora obvestiti, da prisostvujejo sestavitvi oporoke kot priče in da oporoka pomeni njegovo oporočno razpolaganje. Z vsebino oporoke jih ni treba seznaniti. Priče se podpišejo na oporoko takoj po tem, ko jo podpiše oporočitelj. S podpisom potrjujejo, da je oporočitelj sam podpisal oporoko ter da je po njihovem najboljšem vedenju poslovno in oporočno sposoben. Oseba ne more biti priča, če oporoka, ki se sestavlja, koristi njenim prednikom ali potomcem, sorojencem in njihovim potomcem ter zakoncu in njegovim prednikom ali potomcem.

Doma napisano lastnoročno oporoko mora oporočitelj v celoti napisati na roko (oporoka ne sme biti natipkana, natisnjena ali drugače mehansko pripravljena), v njej pa je treba navesti datum in leto, ko je bila sestavljena. Oporočitelj mora lastnoročno oporoko osebno podpisati.

Doma napisano oporoko lahko hrani sam ali jo izroči drugi osebi v hrambo.

Doma napisana oporoka neha veljati po šestih mesecih, če je oporočitelj takrat še živ. Če v doma napisani oporoki ni naveden datum ali leto, ko je bila oporoka sestavljena, in če ni mogoče drugače ugotoviti, kdaj je bila sestavljena, ni veljavna.

Skupna oporoka zakoncev

Skupna oporoka zakoncev je oporoka, ki jo zakonca napravita skupaj in v kateri drug drugega imenujeta za svojega dediča ali določita druga razpolaganja za primer smrti.

V skupni oporoki zakoncev, v kateri drug drugega navedeta kot edinega dediča, lahko določita, na koga se po smrti prenese delež zapuščine preživelega zakonca.

Skupno oporoko zakoncev je treba overiti pri notarju. Notar sestavi tako oporoko v skladu z oporočnim razpolaganjem zakoncev, zakonca pa jo morata podpisati v navzočnosti notarja.

Dokler sta oba zakonca živa, lahko kateri koli od njiju prekliče razpolaganje v njuni skupni oporoki. Oporoko, s katero se navedeno razpolaganje prekliče, je treba overiti pri notarju. Razpolaganje se šteje za preklicano, ko drugi zakonec prejme obvestilo o preklicu razpolaganja, posredovano v notarskem postopku. Po smrti enega od zakoncev lahko preživeli zakonec prekliče svoje razpolaganje samo, če se odpove deležu zapuščine, ki ga deduje v skladu s skupno oporoko.

Skupna oporoka zakoncev postane neveljavna v primeru prenehanja zakonske zveze pred oporočiteljevo smrtjo. Neveljavna postane tudi, če je oporočitelj pred smrtjo vložil zahtevo za razvezo na sodišče, ali predložil pisno soglasje za razvezo, ali je imel pravico zahtevati razveljavitev zakonske zveze in je vložil takšno zahtevo na sodišče.

Dedne pogodbe

Dedna pogodba je pogodba, sklenjena med oporočiteljem in drugo osebo, s katero oporočitelj imenuje nasprotno stranko ali drugo osebo za dediča in določi volilo, oporočno obveznost ali oporočno navodilo. Oporočitelj in njegov zakoniti dedič lahko prav tako skleneta dedno pogodbo, s katero se zakoniti dedič odpove dediščini.

Dedna pogodba lahko vsebuje tudi oporočiteljeva enostranska razpolaganja; v takem primeru se v zvezi z razpolaganji uporabijo določbe iz oporoke.

Dedno pogodbo mora pripraviti in overiti notar. Podpiše se v navzočnosti notarja.

Dokler so pogodbene stranke žive, je mogoče razveljaviti ali preklicati dedno pogodbo ali razpolaganje iz dedne pogodbe s pogodbo, sklenjeno med posamezniki in overjeno pri notarju, ali z novo dedno pogodbo.

Če je bila dedna pogodba sklenjena v okoliščinah, ki v skladu s [splošnim delom civilnega zakonika](#) pomenijo razloge za razvezo pogodbe, lahko oseba, ki bi bila upravičena do dedovanja v primeru neveljavnosti dedne pogodbe ali katere od njenih določb, zahteva razvezo pogodbe tudi po smrti oporočitelja.

Poleg tega je mogoče odstopiti od dedne pogodbe. Oporočitelj lahko odstopi od dedne pogodbe, če je pravica do odstopa določena v dedni pogodbi. Odstop od dedne pogodbe je mogoč tudi, če je upravičena oseba storila kaznivo dejanje zoper oporočitelja ali njegovega zakonca, prednika ali potomca ali če nasprotna stranka namerno krši svojo pravico, izhajajočo iz zakonodaje o zagotavljanju preživnine oporočitelju. Oporočitelj ima prav tako pravico odstopiti od dedne pogodbe, če pogodbeni stranka, ki mora izpolnjevati ponavljajoče se obveznosti do oporočitelja, dokler je živ – predvsem zagotavljati preživnino –, takšno obveznost namerno in v bistvenem obsegu krši. Za odstop od dedne pogodbe je treba nasprotni stranki predložiti notarsko overjeno izjavo. V primeru

skupne dedne pogodbe postane celotna pogodba neveljavna, če ena od pogodbenih strank odstopi od nje v skladu s pravico do odstopa, določeno v dedni pogodbi, če ni v dedni pogodbi drugače določeno. Pravica do odstopa od skupne dedne pogodbe preneha veljati ob smrti ene od pogodbenih strank. Po smrti pogodbene stranke lahko druga pogodbena stranka prekliče svoje razpolaganje samo, če se odpove zapuščini, ki jo deduje v skladu z dedno pogodbo.

2 Ali mora biti razpolaganje overjeno in na kakšen način?

Notarske oporoke in dedne pogodbe se vedno vpišejo v zapuščinski register naslednji delovni dan po overitvi notarskega zapisa. Poleg tega morajo notarji v zapuščinski register vnesti vse spremembe dednih pogodb, sporazume o prenehanju dednih pogodb in izjave o odstopu od dedne pogodbe. Kršitev obveznosti vpisa v register ne vpliva na veljavnost oporoke.

Sestavitev doma napisane oporoke lahko v zapuščinski register vpiše oporočitelj ali na njegovo zahtevo katera koli oseba, ki ima na voljo podatke o doma napisanih oporoki. Vpis doma napisanih oporok v zapuščinski register ni obvezen.

Notarsko oporoko ali dedno pogodbo v zapuščinski register vpiše notar, ki je overil oporoko ali dedno pogodbo ali ki mu je bila oporoka vročena v hrambo. V ta namen vnese podatke v zapuščinski register ali registru predloži ustrezno obvestilo. Od 1. januarja 2015 se obvestila ne predlagajo več registru, temveč notarji sami vnesejo nove podatke v register.

Podatke o doma napisanih oporokah lahko v zapuščinski register na zahtevo vnese katera koli oseba, seznanjena s sestavitvijo oporoke, in sicer prek državnega portala, ki je na voljo na naslovu <https://www.eesti.ee>.

3 Ali je svoboda do razpolaganja za primer smrti omejena (npr. z nujnim deležem)?

Na splošno sestavljanje oporok ni omejeno, prav tako na splošno ni omejena oporočiteljeva pravica do razpolaganja, če je sestavil oporoko.

Oporočno razpolaganje in oporočiteljeva svoboda, da po lastni volji zapusti premoženje izbranim dedičem, sta omejena z nujnim deležem. Pravica posameznika, da zahteva nujni delež od dedičev, nastane, če je oporočitelj z oporoko ali dedno pogodbo razdedinil potomca, enega od staršev ali zakonca, ki je zakoniti dedič in do katerega ima oporočitelj ob smrti preživninsko obveznost v skladu z družinskim pravom, ali če je oporočitelj zmanjšal njegov delež zapuščine v primerjavi z zakonsko določenim deležem. V skladu z obligacijskim zakonom ima prejemnik nujnega deleža pravico tega zahtevati od dedičev. Ta pravica izvira iz dejstva, da lahko nujni dedič zahteva plačilo zneska, ki je enakovreden nujnemu deležu, izračunanemu na podlagi vrednosti zapuščine. Oseba, ki uveljavlja pravico do nujnega deleža, ni dedič. Znesek nujnega deleža je enak polovici vrednosti deleža zapuščine, ki bi ga dedič prejel v primeru dedovanja na podlagi zakonodaje, če bi vsi zakoniti dediči sprejeli zapuščino.

Oporočiteljev zakonec lahko poleg svojega deleža zapuščine zahteva tudi priznanje osebne pravice do uporabe nepremičnega premoženja, ki je bilo skupni dom zakoncev, če bi se življenjski standard oporočiteljevega zakonca zaradi dedovanja poslabšal. V skladu s sodno prakso vrhovnega sodišča velja, da lahko oporočiteljev zakonec to zahteva ne glede na to, ali poleg tega kar koli deduje, in ne glede na to, ali se dedovanje izvede na podlagi oporoke in/ali zakona.

4 Kdo in koliko deduje, če razpolaganja za primer smrti ni?

Če oporočitelj ni zapustil veljavne oporoke ali dedne pogodbe, dedovanje ureja zakon. Če oporočiteljeva oporoka ali dedna pogodba ne zajema njegovega celotnega premoženja, dedovanje preostalega dela premoženja ureja zakon. Zakoniti dediči so oporočiteljevi zakonec in sorodniki; dedovanje poteka na treh stopnjah. Zakonec deduje po zakonu skupaj z zakonitimi dediči.

Prvi so na vrsti oporočiteljevi potomci (otroci, posvojenci, vnuki itd.). Poleg dedičev prvega reda zakonec deduje enak delež kot oporočiteljev otrok in najmanj eno četrtino zapuščine.

Če dedičev prvega dednega reda ni, so drugi na vrsti oporočiteljevi starši in njihovi potomci (oporočiteljevi bratje in sestre). Če sta ob uvedbi dedovanja živa oba oporočiteljeva starša, dedujeta celotno zapuščino po enakih delih. Če eden od pokojnikovih staršev ob uvedbi dedovanja ni več živ, dedujejo delež pokojnega starša njegovi otroci, posvojenci in vnuki itd. Poleg dedičev drugega dednega reda zakonec deduje polovico zapuščine.

Če dedičev drugega dednega reda ni, so tretji na vrsti oporočiteljevi stari starši in njihovi potomci (oporočiteljeve tete in strici). Če so ob uvedbi dedovanja živi vsi oporočiteljevi stari starši, dedujejo celotno zapuščino po enakih delih. Če eden od oporočiteljevih starih staršev po materi ali očetu ob uvedbi dedovanja ni več živ, delež pokojnega starega starša dedujejo njegovi otroci, posvojenci in vnuki itd. Če teh nima, njegov delež deduje drugi od starih staršev z iste strani družine. Če je že pokojni tudi drugi od starih staršev, zapuščino dedujejo njegovi otroci, posvojenci in vnuki itd. Če sta ob uvedbi dedovanja pokojna oba oporočiteljeva stara starša po materini ali očetovi strani in nimata potomcev, njun delež dedujejo stari starši z druge strani družine, njihovi otroci, posvojenci in vnuki itd. Določbe v zvezi z dediči prvega dednega reda se uporabijo za potomce, ki nadomestijo svoje starše kot dediči.

Če je bil oporočitelj poročen in ni zapustil dedičev prvega ali drugega dednega reda, zakonec deduje celotno zapuščino.

Če oporočitelj ni zapustil zakonitih dedičev ali zakonca, je zakoniti dedič lokalni upravni organ kraja uvedbe dedovanja. Kraj uvedbe dedovanja je kraj, v katerem je bilo oporočiteljevo zadnje prebivališče. Če oporočitelj ni imel zadnjega stalnega prebivališča v Estoniji, vendar se za dedovanje uporabi estonski pravni red, je zakoniti dedič Republika Estonija.

5 Kateri organ je pristojen:

5.1 glede vprašanj dedovanja?

V Estoniji zapuščinski postopek izvede estonski notar v kraju uvedbe zapuščinskega postopka, če je imel oporočitelj svoje zadnje prebivališče v Estoniji.

Notar v zapuščinskem registru označi uvedbo zapuščinskega postopka. Če je bilo zadnje prebivališče oporočitelja v kateri drugi državi, estonski notar vodi zapuščinski postopek le v zvezi s premoženjem v Estoniji, in sicer če zapuščinskega postopka ni mogoče opraviti v drugi državi, če zapuščinski postopek v drugi državi ne zajema premoženja v Estoniji ali če se potrdilo o dedovanju iz druge države v Estoniji ne prizna.

Zapuščinski postopek vodi estonski notar, tudi če je treba na podlagi členov 4–15 in 17 Uredbe (EU) št. 650/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju in izvrševanju odločb in sprejemljivosti in izvrševanju javnih listin v dednih zadevah ter uvedbi evropskega potrdila o dedovanju (UL L 201, 27.7.2012, str. 107) zapuščinski postopek izvesti v Estoniji.

5.2 za sprejem izjave o odpovedi dediščini ali njenem sprejemu?

Izjave o odpovedi dediščini ali njenem sprejemu je treba predložiti notarju, ki obravnava dedno zadevo. Izjave lahko overi tudi drugi notar, in ta jih posreduje notarju, odgovornemu za vodenje postopka.

Konzularni uradniki s posebnimi kvalifikacijami, ki delajo na estonskih predstavništvih v tujini, lahko prav tako potrdijo izjave o odpovedi dediščini ali njenem sprejemu. Konzularni uradniki morajo takšne potrjene izjave nemudoma posredovati notarju, ki obravnava dedno zadevo.

5.3 za sprejem izjave o odpovedi volilu ali njegovem sprejemu?

V skladu s sistemom volil imajo volilojemniki pravico od izvršitelja volila zahtevati, naj prenese predmet volila. Za prejem volila mora volilojemnik izvršitelju volila predložiti zahtevek za izpolnitev volila. Oporočitelj lahko naloži izpolnitev volila dediču ali drugemu volilojemniku. Če oporočitelj ni določil, kdo mora izpolniti volilo, je za izpolnitev odgovoren dedič.

Za odpoved volilu ali njegov sprejem se uporabljajo določbe v zvezi z odpovedjo dediščini ali njenim sprejemom. Če se izjava o odpovedi volilu ne predloži v roku za odpoved, se šteje, da je bilo volilo sprejeto. Volilojemnik se lahko odpove volilu tako, da predloži izjavo o odpovedi v zakonsko predpisanem roku, tj. v treh mesecih od oporočiteljeve smrti in seznanitve z dejstvom, da je upravičen do volila.

Notar v okviru zapuščinskega postopka naveže stik z vsemi volilojemniki, navedenimi v oporoki, in jih obvesti o njihovih pravicah do volila. Volilojemnik ima pravico, da pridobi informacije o volilu, pred predložitvijo zahteve za izpolnitev volila. Tako kot v primeru sprejema dediščine je izjava o odpovedi volilu ali njegovem sprejemu nepreklicna. Da volilojemnik dokaže svoje pravice, lahko pri notarju, ki obravnava dedno zadevo, zaprosi za potrdilo (potrdilo volilojemnika) o zahtevku, povezanem z volilom.

Če je volilo v obliki nepremičnine ali drugega predmeta, za katerega se zahteva notarska overitev prodajne transakcije, je treba pri notarju overiti tudi pogodbo o prenosu volila med tistim, ki mora izpolniti volilo, in volilojemnikom.

Volilojemnik, ki je dedič, ima pravico do volila tudi, če se odpove dediščini.

5.4 za sprejem izjave o odpovedi nujnega deleža ali njegovem sprejemu?

V skladu z obligacijskim pravom je nujni delež denarni zahtevek do dediča in ga je treba predložiti dedičem. Pravica do prejema nujnega deleža nastane ob uvedbi dedovanja. Za prejem nujnega deleža ni treba vložiti zahteve pri notarju.

Če je oporočitelj z oporoko ali dedno pogodbo razdedinil potomca, enega od staršev ali zakonca, ki je zakoniti dedič in do katerega ima oporočitelj ob smrti preživninsko obveznost v skladu z družinskimi pravom, ali če je oporočitelj zmanjšal njegov delež zapuščine v primerjavi z zakonsko določenim deležem, ima takšna oseba pravico, da od dedičev zahteva nujni delež.

Notar na podlagi notarsko overjene vloge dediča, izvršitelja oporoke ali nujnega dediča overi potrdilo o zahtevku za nujni delež, imenovano tudi potrdilo prejemnika nujnega deleža. V njem sta navedena prejemnik in obseg nujnega deleža kot zakonsko določenega deleža zapuščine.

Pravici do nujnega deleža se je mogoče odpovedati z dedno pogodbo, sklenjeno med oporočiteljem in nujnim dedičem. Taka pogodba mora biti notarsko overjena.

6 Kratek opis postopka za ureditev dedovanja v nacionalnem pravu, vključno z likvidacijo zapuščine in delitvijo premoženja (to vključuje informacijo, ali postopek dedovanja začne sodišče ali drugi pristojni organ na lastno pobudo).

Ob uvedbi dedovanja, tj. ob oporočiteljevi smrti zapuščina preide na dediče, ki so lahko dediči v skladu z dedno pogodbo, oporočni dediči ali zakoniti dediči. Zapuščinski postopek lahko začne dedič, oporočiteljev upnik, volilojemnik ali druga upravičena oseba, da se ugotovi upravičenost do dedovanja. Za uvedbo postopka mora oseba navezati stik z notarjem; notar pripravi in overi zadevno vlogo. Postopek lahko izvede samo en notar; če se je zapuščinski postopek že začel na podlagi vloge, predložene enemu notarju, mora drugi notar, ki je sprejel poznejšo vlogo, to posredovati notarju, ki je že prevzel zapuščinski postopek.

Dedič lahko dediščino sprejme ali se ji odpove. Rok za odpoved pravici do dedovanja je tri mesece. Ta rok začne teči, ko je dedič obveščen ali bi moral biti obveščen o oporočiteljevi smrti in svoji pravici do dedovanja. Če se dedič ne odpove zapuščini v navedenem roku, se šteje, da jo je sprejel. Zapuščino lahko sprejme tudi tako, da pred navedenim rokom vloži vlogo pri notarju, ki obravnava dedno zadevo.

Odlučitev dediča o odpovedi dediščini ali njenem sprejemu je nepreklicna. Ko se posameznik odpove dediščini, je ne more več sprejeti; ko sprejme dediščino, se ji ne more več odpovedati. To načelo se uporablja tudi za odpoved volilu ali njegov sprejem, pri čemer imajo volilojemniki, ki so hkrati tudi dediči, pravico do volila tudi, če so se dediščini odpovedali.

Izjave o odpovedi dediščini ali njenem sprejemu je treba overiti pri notarju.

Notar takoj po prejetju vloge za uvedbo zapuščinskega postopka o tem napravi zaznamek v zapuščinskem registru, nato pa najpozneje v dveh delovnih dneh po uvedbi zapuščinskega postopka objavi obvestilo o uvedbi zapuščinskega postopka v uradni publikaciji *Ametlikud Teadaanded* (Uradna obvestila).

Notar o uvedbi zapuščinskega postopka tudi obvesti znane dediče in druge osebe, ki so jim bile na podlagi oporoke ali dedne pogodbe dodeljene pravice in obveznosti. V primeru dedovanja na podlagi oporočnega razpolaganja notar obvesti tudi osebe, ki bi dedovale v primeru zakonitega dedovanja.

Notar se o pravicah in obveznostih oporočitelja pozanima pri ustreznih registrih in pri kreditnih institucijah, ki delujejo v Republiki Estoniji; seznam teh se vključi v predpis [ministra, odgovornega za to področje](#). Poleg navedenega se lahko notar pozanima tudi pri drugih osebah, in sicer na podlagi notarsko overjene vloge osebe, ki je predlagala uvedbo zapuščinskega postopka, ali katere koli druge osebe, ki ima pravice v zvezi z zapuščino. Če je bil oporočitelj ob uvedbi dedovanja v zakonski zvezi in sta imela z zakoncem skupno premoženje, se notar ustrezno pozanima tudi o pravicah in obveznostih preživelega oporočiteljevega zakonca.

Oseba, ki je upravičena zahtevati uvedbo zapuščinskega postopka, ima pravico med zapuščinskim postopkom od notarja dobiti informacije o tem, kdo je dediščino sprejel in kdo se ji je odpovedal. Če gre za oporočno razpolaganje, ima enako pravico oseba, ki bi dedovala na podlagi zakonitega dedovanja.

Zgoraj navedene osebe imajo tudi pravico do vpogleda v ugotovitve poizvedb, opravljenih v zvezi s pravicami in obveznostmi oporočitelja. V primeru oporočnega dedovanja ima oseba, ki bi dedovala na podlagi zakonitega dedovanja, pravico do vpogleda v oporoko in dedno pogodbo.

Če je glede pravice do dedovanja posameznega dediča in obsega takega dedovanja predložen zadosten dokaz, notar overi potrdilo o dedovanju, vendar ne prej kot en mesec po objavi obvestila o uvedbi zapuščinskega postopka v uradni publikaciji *Ametlikud Teadaanded*. Notar v zapuščinski register vpiše overitev potrdila o dedovanju.

Po izdaji potrdila o dedovanju si lahko dediči na podlagi dogovora razdelijo zapuščino. V primeru spora zapuščino razdeli sodišče na zahtevo dediča.

Ob razdelitvi zapuščine se določi, kateri predmeti ali deleži predmetov ter katere pravice in obveznosti iz zapuščine se prenesejo na vsakega od dedičev.

Zapuščina se razdeli med dediče glede na njihove deleže zapuščine na podlagi običajne vrednosti predmetov, ki so del zapuščine ob razdelitvi. Po dogovoru med dediči se lahko predmet iz zapuščine oceni na podlagi posebnega interesa, ki ga ima dedič.

7 Kako in kdaj postane posameznik dedič ali volilojemnik?

Dedovanje se uvede ob posameznikovi smrti. Ob uvedbi dedovanja dediščina preide na dediča. Dedovanje poteka v skladu z zakonom ali oporočiteljevo poslednjo voljo, izraženo v oporoki ali dedni pogodbi. Pravica do dedovanja na podlagi dedne pogodbe ima prednost pred oporočno pravico do dedovanja, obe pa imata prednost pred zakonito pravico do dedovanja.

Za sprejem dediščine ni treba predložiti ločene vloge. Ko dedič sprejme dediščino, se nanj prenesejo vse oporočiteljeve pravice in obveznosti, razen tistih, ki so po naravi neločljivo povezane z oporočiteljevim telesom ali so neprenosljive po zakonu. Če dedič sprejme dediščino, se lastništvo nad predmeti, ki sestavljajo zapuščino, retroaktivno šteje za preneseno od datuma uvedbe dedovanja. Če je dediščino sprejelo več dedičev (sodedičev), je zapuščina v njihovi skupni lasti.

Deduje lahko vsaka pravno in poslovno sposobna oseba, vključno s fizičnimi osebami, ki so žive ob oporočiteljevi smrti, in pravnimi osebami, ki takrat obstajajo. Otrok, ki se rodi živ po uvedbi dedovanja, se šteje za dedno sposobnega, če je bil spočet pred uvedbo dedovanja. Kar zadeva fundacije, ustanovljene na podlagi oporoke ali dedne pogodbe, se šteje, da so obstajale v trenutku uvedbe dedovanja, če pozneje pridobijo pravice kot pravne osebe. Preživeli zakonec nima pravice do dedovanja ali pravice do prednostnega deleža, če je oporočitelj pred smrtjo vložil zahtevo za razvezo, ali zahteval pisno soglasje za razvezo, ali je imel pred smrtjo pravico zahtevati razveljavitev zakonske zveze in je vložil takšno zahtevo pri sodišču.

Če je bila staršu v celoti odvzeta pravica do varstva in vzgoje otroka, ne more biti otrokov zakoniti dedič.

Oseba je nevredna, da bi dedovala, če izpolnjuje katerega koli od naslednjih pogojev:

je namerno in nezakonito povzročila ali poskusila povzročiti oporočiteljevo smrt;

je namerno in nezakonito spravila oporočitelja v položaj, ko ni mogel izraziti ali preklicati svojega oporočnega namena;

je z grožnjo ali zvijačo preprečila oporočitelju, da bi napravil ali spremenil oporočno razpolaganje, ali je tako pripravila oporočitelja do tega, da je napravil ali preklical oporočno razpolaganje, če ni bilo več mogoče, da bi oporočitelj izrazil svoj dejanski oporočni namen;

je namerno in nezakonito odstranila ali uničila oporoko ali dedno pogodbo, če ni bilo več mogoče, da bi jo oporočitelj obnovil;

je ponaredila oporočiteljevo oporoko ali dedno pogodbo ali del oporoke ali dedne pogodbe.

V skladu z estonskim pravom se prejemnik nujnega deleža ne šteje za dediča; prejemnik nujnega deleža ima v skladu z obligacijskim pravom pravico uveljavljati zahtevek za plačilo od dediča. Pravica posameznika, da zahteva nujni delež od dedičev, nastane, če je oporočitelj z oporoko ali dedno pogodbo razdedinil potomca, enega od staršev ali zakonca, ki je zakoniti dedič in do katerega ima oporočitelj ob smrti prežिवninsko obveznost v skladu z zakonom o družinskem pravu, ali če je oporočitelj zmanjšal njegov delež zapuščine v primerjavi z zakonsko določenim deležem. Znesek nujnega deleža je enak polovici vrednosti deleža zapuščine, ki bi ga dedič prejel v primeru zakonitega dedovanja, če bi vsi zakoniti dediči sprejeli zapuščino.

Zapuščinski postopek lahko začne dedič, oporočiteljev upnik, volilijemnik ali druga upravičena oseba, in sicer na podlagi vloge, overjene pri notarju.

Zapuščinski postopek izvede estonski notar, pri katerem je bil postopek uveden in ki je v zapuščinski register vpisan kot oseba, ki vodi zapuščinski postopek. Postopek lahko izvede en notar; če se je zapuščinski postopek že začel na podlagi vloge, predložene enemu notarju, mora drugi notar, ki je sprejel poznejšo vlogo, to posredovati notarju, ki je že prevzel zapuščinski postopek. Notar overi potrdilo o dedovanju, če so bila zagotovljena ustrezna dokazila o pravici dediča do dedovanja. Če je dedičev več, notar za vsakega dediča navede njegov delež zapuščine.

Dedič lahko dediščino sprejme ali se ji odpove. Če se oseba, ki je upravičena do dedovanja, ne odpove dediščini v treh mesecih od trenutka, ko je bila ali bi morala biti seznanjena s tem, da ima pravico do dedovanja, se šteje, da je dediščino sprejela. Oseba, ki se odpove dediščini, se izogne pravnim posledicam, povezanim z dedovanjem.

8 So dediči odgovorni za dolgove pokojnika, in če je tako, pod katerimi pogoji?

Da, dedič mora izpolniti vse oporočiteljeve obveznosti. Če zapuščina ne zadostuje, poravna obveznosti z lastnim premoženjem, razen če je dedič po popisu inventarja izpolnil obveznosti v skladu z zakonsko določenim postopkom ali če je zapuščina v stečajni ali če je bil stečajni postopek končan z zmanjšanjem premoženja in brez odreditve stečaja.

Če dedič zahteva popis inventarja zapuščine, upniki ne morejo poravnati zahtevkov za plačilo iz zapuščine, dokler ni opravljen popis inventarja, vendar to velja le do izteka roka za popis. Po popisu je dedič odgovoren za obveznosti, povezane z zapuščino, do višine vrednosti zapuščine.

9 Kateri dokumenti in/ali informacije so običajno potrebni za vpis nepremičnine?

Če je bil oporočitelj lastnik nepremičnin, vpis v zemljiški knjigi postane neveljaven ob njegovi smrti, saj oseba, ki je v zemljiški knjigi navedena kot imetnik stvarne pravice, ni oseba, ki ima dejansko stvarno pravico (v skladu z materialnim pravom) glede na to, da celotno oporočiteljevo premoženje ob uvedbi dedovanja preide na drugo osebo, tj. dediča.

Za vpis dediča ali dedičev v zemljiško knjigo mora novi imetnik stvarne pravice predložiti vlogo za vpis in priložiti dokument, ki dokazuje zakonito dedovanje, tj. potrdilo o dedovanju.

Če je bila stvarna pravica prenesena na skupnost sodedičev, je za spremembo vpisa potrebna samo izjava enega od njih, pri čemer ni treba pridobiti soglasja drugih sodedičev, saj dedič ne more preprečiti, da ne bi v zemljiški knjigi postala vidna lastninska pravica, ki je bila nanj že prenesena. To načelo se uporabi v primeru prenosa dela skupnosti sodedičev.

Zakonodajca določa posebne zahteve, če je bilo premoženjsko razmerje med zakoncema v skladu s potrdilom o dedovanju opredeljeno kot skupno lastništvo. V tem primeru je lahko vsak posamezen predmet skupno premoženje in ločeno premoženje, tega vprašanja pa ni mogoče rešiti med postopkom overitve potrdila o dedovanju.

Poleg tega zakonodajca določa izjeme za primer, kadar so si dediči razdelili zapuščino, da bi razpustili skupnost, pri čemer so določili, kateri predmeti ali deli predmetov ali pravice in obveznosti, ki sestavljajo zapuščino, preidejo na vsakega sodediča ter kateri sodedič obdrži nepremičnine, ki sestavljajo zapuščino.

Če oporočitelj ni bil nikoli poročen, je treba za spremembo podatkov v zemljiški knjigi predložiti:

potrdilo o dedovanju,

vlogo za vpis, ki jo je treba overiti pri notarju ali digitalno podpisati; vlogo za vpis, ki mora vsebovati digitalni podpis, je treba pripraviti in predložiti službi, ki vodi zemljiško knjigo, prek portala za zemljiškoknjžni vpis (<https://kinnistupuortal.rik.ee>); za vstop na portal so potrebne estonska **osebna izkaznica**, **mobilna osebna izkaznica** ali nekatere tuje osebne izkaznice, vstop pa je mogoč tudi prek državnega portala <https://www.eesti.ee>.

Za popravek vpisa v zemljiški knjigi se državna pristojbina ne plača.

V takem primeru se v zemljiško knjigo kot skupni lastniki vpišejo vsi dediči, navedeni v potrdilu o dedovanju.

Kadar si sodediči razdelijo zapuščino tako, da en sodedič obdrži nepremičnine, je treba za spremembo vpisa v zemljiški knjigi predložiti:

pogodbo o delitvi zapuščine, ki mora biti overjena pri estonskem notarju,

vlogo za vpis (lahko je vključena v navedeno notarsko overjeno pogodbo o delitvi zapuščine).

Za popravek vpisa v zemljiški knjigi se plača državna pristojbina.

V takem primeru se v zemljiško knjigo kot lastnik premoženja vpiše oseba, ki je v pogodbi o delitvi zapuščine navedena kot oseba, na katero se v skladu s pogodbo prenese lastništvo nad zadevnimi nepremičninami.

Potrdilo o dedovanju je treba predložiti notarju, da se overi pogodba o delitvi zapuščine.

Če je oporočiteljeva zakonska zveza prenehala pred uvedbo dedovanja ali z oporočiteljevo smrtjo in nepremičnine, ki sestavljajo zapuščino, niso bile v skupni lasti nekdanjih zakoncev, je treba za popravek vpisa v zemljiški knjigi predložiti:

potrdilo o dedovanju,

potrdilo o lastninski pravici, ki dokazuje, da so zadevne nepremičnine oporočiteljevo ločeno premoženje,

vlogo za vpis, ki jo je treba overiti pri notarju ali digitalno podpisati; vlogo za vpis, ki mora vsebovati digitalni podpis, je treba pripraviti in predložiti službi, ki vodi zemljiško knjigo, prek portala za zemljiškoknjžni vpis (<https://kinnistupuortal.rik.ee>); za vstop na portal so potrebne estonska **osebna izkaznica**, **mobilna osebna izkaznica** ali nekatere tuje osebne izkaznice, vstop pa je mogoč tudi prek državnega portala <https://www.eesti.ee>.

Za popravek vpisa v zemljiški knjigi se državna pristojbina ne plača.

V zemljiško knjigo se vpišejo vsi dediči, navedeni v potrdilu o dedovanju.

Za overitev potrdila o lastninski pravici mora vlagatelj notarju predložiti dokazila o tem, da je bil zakonec edini lastnik nepremičnine (ločeno premoženje). Če notar ne more pridobiti dokumentov, na podlagi katerih so bile nepremičnine pridobljene, mu jih je praviloma treba predložiti za dokaz, da sta si zakonca razdelila premoženje ali ga opredelila kot ločeno premoženje (npr. pogodbo o premoženjskem razmerju med zakoncema, pogodbo o delitvi skupnega premoženja, druge dokumente o pridobitvi, ki dokazujejo, da gre za ločeno premoženje, kot je darilna pogodba, itd.).

Če je oporočiteljeva zakonska zveza prenehala pred uvedbo dedovanja ali z oporočiteljevo smrtjo in so bile nepremičnine, ki sestavljajo zapuščino, v skupni lasti nekdanjih zakoncev, je treba za popravek vpisa v zemljiški knjigi predložiti:

potrdilo o dedovanju,

potrdilo o lastninski pravici, ki dokazuje, da so bile zadevne nepremičnine skupno premoženje oporočitelja in nekdanjega zakonca,

vlogo za vpis, ki jo je treba overiti pri notarju ali digitalno podpisati; vlogo za vpis, ki mora vsebovati digitalni podpis, je treba pripraviti in predložiti službi, ki

vodi zemljiško knjigo, prek portala za zemljiškoknjižni vpis (<https://kinnistuportaal.rik.ee>); za vstop na portal so potrebne estonska **osebna izkaznica**, **mobilna**

osebna izkaznica ali nekatere tuje osebne izkaznice, vstop pa je mogoč tudi prek državnega portala <https://www.eesti.ee>.

Za popravek vpisa v zemljiški knjigi se državna pristojbina ne plača.

V zemljiško knjigo se vpišejo vsi dediči, navedeni v potrdilu o dedovanju, in preživeli zakonec ali nekdanji zakonec ne glede na to, ali je dedič.

Za overitev potrdila o lastninski pravici mora vlagatelj notarju predložiti dokazila o tem, da je bilo premoženje v skupni lasti. Če notar ne more pridobiti dokumentov, na podlagi katerih so bile nepremičnine pridobljene, mu jih je praviloma treba predložiti (npr. pogodbo o delitvi skupnega premoženja, pogodbo o premoženjskem razmerju med zakoncema).

Če je oporočiteljeva zakonska zveza prenehala pred uvedbo dedovanja ali z oporočiteljevo smrtjo in so bile nepremičnine, ki sestavljajo zapuščino, v skupni lasti nekdanjih zakoncev, zapuščina pa se razdeli med sodediči tako, da eden od njih obdrži nepremičnine, je treba za spremembo vpisa v zemljiški knjigi predložiti:

potrdilo o lastninski pravici in pogodbo o delitvi skupnega premoženja zakoncev, ki ju je treba overiti pri estonskem notarju, vlogo za vpis (lahko je vključena v navedeno notarsko overjeno pogodbo o delitvi skupnega premoženja in zapuščine).

Za popravek vpisa v zemljiški knjigi se plača državna pristojbina.

Na podlagi delitve skupnega premoženja zakoncev sta oporočitelj in preživeli zakonec vpisana v zemljiško knjigo kot lastnika v skladu s svojima zakonsko določenima deležema. Dediči, ki so navedeni v potrdilu o dedovanju in na katere se v skladu s pogodbo prenese lastništvo nad zadevno nepremičnino, se vpišejo v zemljiško knjigo kot lastniki oporočiteljevega zakonsko določenega deleža. Če si dediči razdelijo zakonsko določeni delež, se navedejo posamezni deleži vsakega dediča.

Za overitev potrdila o lastninski pravici mora vlagatelj notarju predložiti dokazila o tem, da je bilo premoženje v skupni lasti.

Druga možnost, ki je na voljo v tem primeru, je, da se za spremembo vpisa v zemljiški knjigi predložijo:

pogodba o delitvi skupnega premoženja nekdanjih zakoncev in pogodba o delitvi zapuščine, ki ju je treba overiti pri estonskem notarju, vlogo za vpis (lahko je vključena v navedeno notarsko overjeno pogodbo o delitvi skupnega premoženja in zapuščine).

Za popravek vpisa v zemljiški knjigi se plača državna pristojbina.

V zemljiško knjigo se kot lastnik nepremičnin vpiše oseba, ki je v pogodbi o delitvi zapuščine navedena kot oseba, na katero se v skladu s pogodbo prenese lastništvo nad zadevnimi nepremičninami.

Za overitev potrdila o lastninski pravici mora vlagatelj notarju predložiti dokazila o tem, da je bilo premoženje v skupni lasti.

9.1 Je imenovanje upravitelja obvezno ali obvezno na zahtevo? Kaj je treba storiti, če je obvezno ali obvezno na zahtevo?

V primeru smrti oporočitelja sodišče sprejme ukrepe za upravljanje zapuščine, če:

ni znanega dediča,

ni dediča na kraju zapuščine,

ni znano, ali je dedič dediščino sprejel,

je poslovna sposobnost dediča omejena in mu ni bil dodeljen skrbnik,

obstajajo drugi zakonsko določeni razlogi.

Ukrepi za upravljanje zapuščine obsegajo organizacijo upravljanja zapuščine in uporabo ukrepov za zavarovanje tožbe, določenih v zakoniku o civilnem postopku. Sodišče imenuje upravitelja zapuščine.

Sodišče izvede ukrepe upravljanja na lastno pobudo, razen če zakonodaja ne določa drugače. Sodišče lahko sprejme tudi odločitev o uporabi ukrepov za upravljanje zapuščine na zahtevo oporočiteljevega upnika, volilnojemnika ali druge osebe, ki lahko uveljavlja zahtevek v zvezi z zapuščino, če bi lahko neuporaba ukrepov upravljanja ogrozila poravnavo zahtevkov navedenih oseb iz premoženja zapuščine. V primeru spora o tem, kdo ima pravico dedovati, lahko sodišče sprejme odločitev o uporabi ukrepov za upravljanje zapuščine na zahtevo osebe, ki zahteva priznanje pravice do dedovanja.

V primeru neizvršitve oporočnega navodila lahko sodišče imenuje upravitelja za izvršitev navodila na podlagi zahtevka zainteresirane osebe. Upravitelj ima pravice in obveznosti izvršitelja oporoke v zvezi s premoženjem, ki je predmet izvršitve oporočnega navodila.

Nacionalne in lokalne vladne institucije, notarji in sodni izvršitelji morajo sodišče obvestiti o potrebi po izvedbi ukrepov upravljanja, če izvedo zanjo.

9.2 Kdo lahko izvrši pokojnikovo razpolaganje za primer smrti in/ali upravlja s premoženjem?

Če ukrepi upravljanja niso bili izvedeni v zvezi z zapuščino, dediči skupaj upravljaajo zapuščino. Izvršiti morajo vsa razpolaganja iz oporoke, vključno s prenosom zapuščine na podlagi razpolaganj iz oporoke.

Če so bili v zvezi z zapuščino izvedeni ukrepi upravljanja, jo upravlja upravitelj, ki ga imenuje sodišče in mu da navodila glede posesti, uporabe in razpolaganja s premoženjem. Upravitelj lahko razpolaga z zapuščino samo, da izpolni svoje obveznosti in pokrije stroške, povezane z upravljanjem zapuščine. Upravitelj izpolnjuje obveznosti upravitelja zapuščine, ki izhajajo iz zakonodaje.

Če je v oporoki določen izvršitelj, dedič ne more razpolagati s predmeti, ki so del zapuščine in jih izvršitelj potrebuje, da lahko izpolnjuje svoje dolžnosti. Izvršitelj mora preudarno upravljati premoženje in dedičem predati predmete, ki jih ne potrebuje za izvršitev oporoke. Dokler dedič ne sprejme dediščine, mora izvršitelj izpolnjevati obveznosti upravitelja ali vložiti prošnjo za upravljanje zapuščine.

9.3 Katera pooblastila ima upravitelj?

Pravice, obveznosti in pristojnosti upravitelja zapuščine

Preudarno upravlja in ohranja premoženje.

Izpolnjuje preživninske obveznosti do družinskih članov, ki so živeli z oporočiteljem do njegove smrti in od njega prejemale preživnino, iz zapuščine.

Izpolnjuje obveznosti v zvezi z zapuščino iz zapuščine ter poroča o upravljanju premoženja sodišču in dedičem.

Prevzame v svojo posest zapuščino, ki je v posesti dediča ali tretje osebe, ali drugače zagotovi ločitev zapuščine od dedičevega premoženja, če je to potrebno za ohranitev zapuščine.

Po potrebi predloži notarju vlogo za začetek zapuščinskega postopka ali izvede druge ukrepe za identifikacijo dediča, če estonski notarji niso pristojni za izvedbo zapuščinskega postopka.

Upravitelj zapuščine po popisu inventarja poravnava zapadle zahtevke iz naslova inventarja zapuščine. Upravitelj zapuščine lahko poravnava zahtevke, ki še niso zapadli, samo s soglasjem dediča. Če je sodišče sprejelo odločitev o uporabi ukrepov za upravljanje zapuščine na zahtevo oporočiteljevega upnika, volilnojemnika ali druge osebe, ki lahko uveljavlja zahtevek v zvezi z zapuščino, ker bi lahko neuporaba navedenih ukrepov upravljanja ogrozila poravnavo zahtevkov navedenih oseb iz premoženja zapuščine, mora upravitelj po pripravi popisa zapuščine poravnati vse zahtevke iz inventarja iz premoženja zapuščine in v vrstnem redu, določenem v skladu z zakonodajo. Zapuščina se ne prenese na dediča, dokler niso poravnani vsi zahtevki.

Če zapuščina ne zadostuje za poravnavo vseh zahtevkov in dedič ne soglaša s tem, da bi zahtevke poravnal s svojim premoženjem, mora upravitelj zapuščine ali dedič nemudoma vložiti vlogo za stečajni postopek v zvezi z zapuščino. Upravitelj lahko razpolaga z zapuščino samo, da izpolni obveznosti, povezane z njo, in krije stroške, povezane z njenim upravljanjem. Upravitelj nima pravice do razpolaganja z nepremičnino, ki je del zapuščine, brez odobritve sodišča. To ne velja, če v šestih mesecih od uvedbe dedovanja dedič ni določen ali če dedič, ki je sprejel dediščino, v šestih mesecih od sprejema zapuščine te ne začne upravljati; v takem primeru lahko upravitelj po popisu inventarja proda premoženje, denar od prodaje pa deponira.

Dedič nima pravice do razpolaganja z zapuščino, ki je bila dana upravitelju v upravljanje.

Upravitelj zapuščine je upravičen do plačila za opravljanje dolžnosti, pri čemer znesek plačila določi sodišče.

Pravice, obveznosti in pristojnosti izvršitelja oporoke

Izvršitelj oporoke opravlja dolžnosti, določene v zakonodaji, razen če ni v oporoki drugače določeno. Izvršitelj oporoke lahko ob soglasju zainteresiranih oseb odstopa od dolžnosti, določenih v oporoki, da izpolni oporočiteljev oporočni namen.

Izvršitelj mora takoj po sprejemu svojih dolžnosti dediču predložiti seznam predmetov iz dediščine, ki jih potrebuje za opravljanje svojih dolžnosti.

Dokler dedič ne sprejme dediščine, mora izvršitelj izpolnjevati obveznosti upravitelja ali vložiti prošnjo za upravljanje zapuščine.

Izvršitelj oporoke mora izvršiti volila, oporočne obveznosti, oporočna navodila in druge obveznosti, ki izhajajo iz oporoke ali dedne pogodbe.

Izvršitelj oporoke mora preudarno upravljati zapuščino in jo ohranjati za opravljanje svojih dolžnosti.

Predmet, ki je del zapuščine, mora sprejeti v svojo posest ali drugače zagotoviti ločitev predmeta od premoženja dediča, če je to potrebno za opravljanje dolžnosti izvršitelja oporoke.

Izvršitelj oporoke ima pravico, da prevzame obveznosti v zvezi z dediščino in razpolaga s predmeti, ki so del zapuščine, če je to potrebno za opravljanje dolžnosti izvršitelja oporoke.

Če oporočiteljevo razpolaganje vključuje delitev zapuščine, izvršitelj oporoke razdeli zapuščino med dediče.

Izvršitelj oporoke ima pravico, da zastopa dediča ali volilojemnika, kolikor je to potrebno za opravljanje dolžnosti izvršitelja oporoke.

Dediču mora predati predmete, ki so del zapuščine in so v posesti izvršitelja, vendar jih ne potrebuje za izpolnjevanje svojih dolžnosti.

Če izvršitelju oporoke ni treba osebno izvršiti oporočiteljevega razpolaganja, lahko zahteva, naj razpolaganje izvrši dedič.

Dedič nima pravice razpolagati s predmeti, ki so del zapuščine in jih izvršitelj potrebuje za izpolnjevanje svojih obveznosti.

Izvršitelj oporoke je odgovoren za škodo, ki jo s kršitvijo svojih dolžnosti po krivici povzroči dediču ali volilojemniku.

Dedičem in volilojemnikom mora poročati o svojih dejavnostih.

Stroški, ki jih ima zaradi opravljanja svojih dolžnosti, se povrnejo iz zapuščine.

Izvršitelj oporoke ima pravico, da zahteva razumno plačilo za svoje dejavnosti, razen če ni v oporoki drugače določeno.

10 Kateri dokumenti, ki dokazujejo status in pravice upravičencev, se običajno izdajajo po nacionalnem pravu med postopkom dedovanja ali ob koncu postopka? Ali imajo dokazno moč?

Če so zagotovljena ustrezna dokazila v zvezi z dedno pravico dedičev in njenim obsegom, notar overi potrdilo o dedovanju, pri čemer navede delež zapuščine za vsakega dediča; potrdilo ne vsebuje podatkov o sestavi zapuščine.

Pravice in obveznosti oporočitelja se ob njegovi smrti po zakonu prenesejo na dediča. Potrdilo o dedovanju ni zakonodajni akt, zato z njim ni mogoče ukiniti ali ustanoviti **lastninske pravice**. Potrdilo o dedovanju je listina, ki potrjuje zakonito dedovanje v posameznem primeru, v katerem se domneva, da so osebe, navedene na potrdilu, dediči v obsegu, navedenem v potrdilu.

Spletna stran je del portala [Tvoja Evropa](#).

Veseli smo vaših [povratnih informacij](#) o uporabnosti informacij.

This webpage is part of an EU quality network

Zadnja posodobitev: 18/04/2023

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.